
PIGTRÅDSMUSIK OG UNGDOMSKULTUR PÅ VESTFYN

Af Hans Jensen

For godt 50 år siden gjorde ungdommen i den grad op med gældende normer for god opførsel og ordentlighed. Anden verdenskrig var på god afstand, samfundsøkonomien var i klar bedring, det var tid til at se fremad. Unge mennesker brugte musikken som midlet til at sætte nye standarder for samvær. Hele landet var med i den udvikling - også Vestfyf. Som tidligere udøvende pigtrådsmusikere har jeg fundet det interessant og relevant at prøve at belyse en skelsættende periode i dansk ungdomskultur

"Man skal bare gå efter larmen, undskyld musikken. Den kan høres over hele Middelfarts ganske havn. Bliver man ikke skræmt ned i et dybt hul på halvvejen, havner man for eller senere på Hotel Melfar." Vi er i slutningen af 1964. Middelfart Venstreblads 23-årige journalist Knud Børresen, kaldet KAAS, er på besøg i Middelfart bys første popklub. Pop-Corner. Der spilles pigtrådsmusik. "En musik, der får hotellets portier til at ryste på hovedet og servitricen i baren til at stikke fingrene i ørerne." Klubformand er Carsten Schmidt godt bistået af John Pedersen, begge Middelfart. De er endnu ikke blevet 18 år. Det går forrygende, meget hurtigt er der 300 medlemmer. Journalist KAAS spørger formanden: "Er den popmusik da ikke også umanerlig høj". Formandens udtryk i øjnene fortæller, at KAAS burde vide bedre i pigtrådsmusikens tidsalder. "De unge vil have høj musik, den skal bankes ind i ørerne på dem." KAAS giver ikke op. Han spørger nu formanden: "Rygterne siger, at der kun spilles højt for at dække over musikernes manglende evner?" Alt preller af på Carsten Schmidt, som forsvarer musikken og er svært utilfreds med den såkaldte kunstnerelite med de høje herrer inden for radioen i spidsen. "Ud med de ældre på 40, som mener,

at jazzmusik er rigtig og altid rakker ned på poppen" er Schmidts afskedssalut til KAAS, som efterfølgende beskriver dansen således: "De unge mennesker bevæger sig omkring i underlige krumspring eller bliver stående på stedet og ryster sig voldsomt. Det kan se ud, som om det er en sport ikke at røre ved den dame, man har budt op." KAAS prøver at byde op: "Det er vældigt sjovt" er hans vurdering. På vej hjem til avisen gør KAAS denne iagttagelse: "Mågerneovre på taget af det gamle grønne pakhús er vågne, da vi går forbi. De ser nærmest ud, som ville de godt sove videre, men de ved jo heller ikke, hvad de så går glip af. De forstår ikke den musik, der rumler ud gennem hotellets svagt klirrende ruder, og hvis de gjorde, havde de måske været så taktløse at sige, at det er larm. Vi andre ved jo bedre - og dog? Let's Go, Hully-Gully - og det gør vi." ¹

Vækst i Europa

Anden Verdenskrig var kommet på behørig afstand, der var stigende velstand i Vesten. Ungdomsgenerationen var stor i begyndelsen af 1960'erne. Flere penge mellem hænderne og mange i antal betød mere magt. De unge følte stor trang til at bryde normer. Et decideret ungdomsoprør var i gang i en

turbulent tid med verdens første TV-transmitterede krig, Vietnamkrigen, med Cubakrise, Martin Luther King's "I have a dream", P-pillens frigivelse midt i 1960'erne med seksuel frigørelse, frisind provoer, hippier, hash, LSD, spraglet tøj og langt hår. Forargelsen hos mange voksne var stor. Citater som: "Fordærvende tendenser blandt de unge", "uopdragne og dovne unge mennesker med for megen fritid" og "alt for mange lømnepenge og for lav moral" kunne ses i aviserne. Det hele blev underbygget med de unges egen musik, rock and roll, pigtråd, beat og senere rock med udløberne blues, country, rythm and blues, soul m.fl. De voksnes foretrukne musikgenrer var klassisk, jazz og almindelig populærmusik.

De voksne kaldte de unges nye musik for pigtråds-musik. Et dansk ord fra 1963 ment som et nedsættende udtryk refererende til den støjende guitarlyd og det generelt høje lydniveau. "Den oprørske ungdom er ude på at nedbryde det danske samfund" lød dommen fra de voksne. Først fra USA, senere England, kom den nye musik, distribueret af Radio Luxemburg, senere af Radio Merkur og i høj grad via gramofonplader. Danmarks Radio gik ind i kampen mod piratsenderen Merkur, som blev lukket ved lov i 1962, og P3 blev en realitet i 1963 med Jørgen de Mylius som populær pladevender. Der blev spillet Animals, Yardbirds, Beatles, Rolling Stones, The Who, Kinks, Spencer Davies Group, ja rækken af engelske forbilleder var uendelig lang. Uanset hvad forældregenerationen måtte mene, var ungdomsoprøret og pigtrådsmusikken ikke til at stoppe. Overalt i landet skulle teenagerne afprøve denne nye trend. Musikken blev i den grad en identitetsskabende faktor for de unges liv og udvikling.

Popklub på popklub skød op både i byerne og på landet. Ungdomsklubber på skolerne havde pigtrådsmusik på programmet, og konfirmandernes højeste gøveønske var penge til et instrument.

Bagmænd

Når en så voldsom bølge går hen over landet, vil der altid være nogle, som øjner chancen for økonomisk gevinst. Et hav af mere eller mindre kvalificerede impresarioer, musikagenter og arrangører lugtede penge. Mest kendte var nok Erik Haaest og Peter Abrahamsen, som først i hård indbyrdes konkurrence, senere i samarbejde afholdt DM i pigtråd, beat og bedste Rolling Stones m.m. med kvalificerende landsdelskonkurrencer sluttende med et DM i København. Markedsføringen klarede de meget populære popblade, Hit, Beat, Børge, Nyt Børge, Colon og Vi Unge og gennem tourbusserne med diverse kendte orkestre ombord som trækplastre til konkurrencerne. Mesterskaberne trak fulde huse næsten overalt, ja helt op til 2-3000 gæster på de store spillesteder.

Vestfyn godt med

Vestfyn holdt sig ikke tilbage. Den første store poparrangør, jeg er stødt på, er Golden Star Pop Club med base i Røjle. I november 1961 ses klubbens første arrangement i Røjle Forsamlingshus. Danseorkestret ZLY Quintetten spillede til dans, honoraret var 100 kr. plus gratis cola. Alt gik fint, klubben kunne notere et overskud på 105 kr. Hurtigt stod så store navne som "Lille Dorthé", Daimi og Katy Bødtker på scenen i Røjle. Vedtægterne fra 1962 er underskrevet af Solvejg Rask, Jørgen B. Pedersen og Palle Sidney Pedersen. Erik Christensen underskrev kontrakterne. Foreningen var særdeles leve-

GOLDEN STAR POP CLUB

The Defenders
The Baronets
 lørdag d. 19. marts kl. 21 - 2
 på
 Nr. Åby Hotel
 ENTRE KR. 9

Medlemskort á 2 kr. ved telf. Røjle 142, kl. 18 - 20.
 senest 16. marts.

Annonce i Middelfart Venstreblad marts 1966.

dygtig og aktiv. Så snart markedet var til det, kom der pop- og pigtrådsmusik på programmet. Nørre Åby Hotel blev brugt som spillested for de store danske popnavne som Peter Belli, Rocking Ghosts, Defenders, Hitmakers og mange flere. Den helt store satsning var på Fredericia Teater, hvor ingen ringere end de berømte englændere Pretty Things plus seks danske orkestre spillede. Klubben var en væsentlig aktør hen over midten af 1960'erne.²

Pop Corner i Middelfart

Inden de var fyldt 18 år, startede Carsten Schmidt og John Pedersen, kaldet Silver, som tidligere nævnt i august 1964 en popklub med navnet Pop-Corner på Hotel Melfar i Middelfart. Yderligere

PREMIERE!
 Lordag den 5. september kl. 20
 starter Middelfart ny pop-klub
POP-CORNER
 med et kæmpe POP-BAL
 på hotel Melfar
 Det fantastiske pigtrådsorkester
The HAWKS
 med sangeren Svend Norman
 Medlemskort: Arp og »Onkel Tom«

Annonce i Middelfart Venstreblad september 1964.

to mand var med i bestyrelsen. I samarbejde med den senere kendte musikbooker, Arne Worsøe, fik Carsten Schmidt meget fine aftaler med bl.a. kendte orkestre på vej fra Tyskland til Danmark og Norden. Unge mennesker fra hele trekantområdet valfartede til Melfar, hvor dansen gik lystigt. Også lokale mere uprøvede orkestre fik chancen. Deres aflønning var en procentdel af entreindtægten. Hotellet havde ansvaret for udskænkningen. Disse lørdagsballer endte næsten altid med slagsmål på Gammelhavn mellem grupperinger fra Kolding, Fredericia, Vejle og Middelfart. Politiet så igen fingre med, at de to klubledere ikke var nået myndighedsalderen på 21 år, for pigtråds- og popballerne på Melfar betød nemlig, at ordensmagten

havde let ved at tage sig af evt. ballademagere, som var samlet på et snævert afgrænset sted i byen. For at undgå disse slagsmål, besluttede klublederne, at alle mænd skulle bære slips for at kunne komme ind. På forunderlig vis reducerede dette tiltag trangen til at slås.³

Ledelsen af Pop-Corner måtte slippe tøjlerne pga. militærtileneste, og ny bestyrelse blev Jørgen Elmkjær og Jens Flemming Genz med flere under navnet Pop-Center. Sidstnævnte underskrev kontrakterne med diverse orkestre i en alder af kun 17 år. Kontrakterne blev udformet i navnet Europa Pop, internationalt showcenter. Genz skulle have ti procent af honoraret i provision. Det var ikke helt tilfældigt, at han fik den opgave. Gik noget skævt, kunne han nemlig ikke gøres økonomisk ansvarlig pga. alderen.

Pigtråd overalt

Melfar var ikke alene om af bejle til de unge, både Centralhotellet og Kongebrogården var hurtigt på banen. Men også oplandet til Middelfart blev klar over de unges nye musikinteresse. Ifølge avisannoncer fra 1964 var der pigtrådsmusik i Strib Idrætsforening - Restaurant "Strib" - Fjeldsted Rideklub - Harndrup Forsamlingshus - Ejby Gymnastik og Idrætsklub - Gelsted Gymnastik- og Idræts Forening - Nørre Aaby Idrætsklub - Nørre Aaby Gymnastik- og Håndboldklub - Brenderup Idrætsklub - Brenderup Gymnastikforening - Bal-slev Ungdomsforening - Kavslunde Idrætsforening - Båringskov - Røjle Forsamlingshus og ikke mindst i ungdomsklubberne og på skolerne. Mange af arrangementerne var alkoholfrie og lå hyppigt på søndag eftermiddage.

Foreningerne ville dog nødig skippe deres indtil da trofaste publikum, så de vekslede mellem popmusik og dansemusik især til højtiderne. Kavslunde Kro kom på banen med dansemusik hver torsdag og Udby Kro hver lørdag. I Nørre Aaby havde Big Chief Jazz-klubben fra slutningen af 1950'erne og fire-fem år frem haft vældig godt fat i publikum med over 2000 medlemmer fra Middelfart, Assens, Bogense, Fredericia og mange andre steder, men måtte dog indstille aktiviteten og overlade scenen til pigtråds- beat- og popmusikken.

Ubehøvede unge

Flere spillesteder på Vestfyn ønskede ikke pigtrådsmusik og det unge publikum inden for dørene. Et par unge Middelfartere kritiserede i popbladet Børge i slutningen af 1967 forholdene for beatmusikken i Middelfart. Uvillige restauratører fik skylden. Kongebrogården udtalte til Middelfart Venstreblad: "De unge mennesker ødelægger atmosfæren ved deres ubehøvede opførsel. Vi er til for det pengestærke publikum." I slutningen af samme år svarede Kongebrogården igen ved at åbne Middelfarts første natklub med navnet "Ridderbaren og Jomfruburet". Der var mad, musik og bægerklang helt frem til kl. fem om morgenen, men ikke pigtrådsmusik. Man har som bekendt et standpunkt, til man tager et nyt, for i 1968 annoncerede Kongebrogården også med popmusik, lysshow osv.

Hård konkurrence

Kampen om de unges gunst var knaldhård. In-stederne skiftede, arrangørerne var hele tiden på udkig efter det tilbud, der kunne trække flest til. Livemusikken blev i sidste halvdel af 1960'erne

udfordret. Middelfart Venstreblad skrev den 31-12 1966: "Unge til bal med grammofoonmusik" Den levende musik blev delvist sparet væk og erstattet med grammofoonmusik. Ungdomsbladet Colon rullede konceptet ud først i København og Århus, og nu også i Middelfart.

Diskotek og go-go-danserinder

Middelfarts første rigtige diskotek startede i 1968 på Rådhuskroen på Centralhotellet. Navnet var Pop-pedrengen. Der var dæmpet belysning og et "bur" til den professionelle go-go-danserinde Marianne Thomsen fra København, som også var pladevender. Restauratør Erna Wendt ansøgte politiet om at måtte benytte topløse danserinder, men frafaldt ansøgningen på grund af politiets langsommelige sagsbehandling. Naboerne var bekymrede for støjen fra diskoteket. De havde dårlige erfaringer fra popballerne. Politiet og støjmåleeksperter lavede derfor støjmålinger ved forskellige lydstyrker et par timer før premieren. Myndigheden bestemte således, hvor høj en volumen diskoteket måtte spille med. Premieren faldt ikke helt i det unge publikums smag, de efterlyste mere beatmusik og mindre tysk schlagermusik. Stedet fortsatte med danserinderne Griselda og Nicole og stadig tækkelig klædt, dog i tidens lårkorte mode. Go-go-dansen greb om sig, andre spillesteder fulgte trop. Blandt de lokale go-go-dansere var en pige med kunstnernavnet "Tordenskjold" pga. sit sorte krøllede hår mest kendt. Sammen med veninden Hanne red hun med på bølgen. Pigerne elskede at danse, var mest på Mel-far, men også på Centralhotellet og andre steder. De gjorde det ikke for pengenes skyld, men der faldt dog betaling af en gang imellem. Dansegæld- den var løn nok. Generelt fik go-go-pigerne klart

størst opmærksomhed hos det mandlige publikum, hvorimod kvinderne var knapt så begejstrede for de ofte veldrejede og attraktive dansepigere.

"Alro" en kendt musikarrangør fra Ejby

Agenter i pigetråd, musikdirektørerne Orla Lindgaard med kunstnernavnet "Alro" og Jan Trøst Jørgensen begge fra Ejby startede i maj måned 1967 popklubben, Club7 i Gelsted og senere på året musikbureauet "Beat Music Agency". Første arrangement var på Gelsted Kro, hvor kromand, Roman Agstner og det lokale pigetrådsorkester, The Pretenders samt musikbureauet indgik en aftale om, at ingen skulle have betaling på premieredagen. Satsningen viste sig at være overordentlig god, unge mennesker væltede ind til Club7.s arrangementer. Med omkring 1000 medlemmer i kartoteket placerede klubben sig som een af Fyns største popklubber.

Steppeulvene i Gelsted

Flere kendte orkestre spillede på kroen. Mest spektakulært var nok engagementet af det psykedeliske flowerpower- og hippieband, Steppeulvene fra København, deres første optræden i provinsen. Med forsanger Eik Skaløe i spidsen og bemalede musikere i bar overkrop fik det vestfynske publikum en oplevelse ud over det sædvanlige. Historierne om besøget er mange. Arrangørerne fik shinet en gammel Ford bil op med blomsterbemaling og kørte omegnen tynd for at gøre reklame. Da Steppeulvene så bilen, insisterede de på at låne den. Turen til Ejby blev lidt grænseoverskridende for de lokale. Kaffebesøget hos Orla Lindgaards mor efterlod sig en for hende helt ukendt sødlig duft. Steppeulvene syntes, at blomsterne i en have et andet sted i Ejby var fortryllende, og så kunne de jo fint pynte både både bil og steppeulve. Som tænkt, så gjort, haven blev ryddet for blomster. Efter koncerten i Gelsted overnattede Steppeulvene på kroen. Næste dag havde kroen et selskab til spisning kl. 12. Da ulvene stod op ved ca. samme tid, fandt de det passende at underholde gæsterne med lidt musik, hvilket fik kromanden til at smide både Steppeulve og instrumenter ud på gaden. 14 dage senere blev gruppen arresteret i Aalborg for brug af euforiserende stoffer.

*Annønce i
Middelfart
Venstreblad
september
1964.*

Slagsmål og ballade stoppede imidlertid arrangementerne i Gelsted. Club7 ophørte og fortsatte senere som Ejby Beatclub med navnet "Be Free". Musikeventyret sluttede brat for Orla Lindgaard, da han alene hæftede for pigtrådsbandet Jumbo fra Norge, som skulle have ikke mindre end 1200 kr. for 45 min. på Ejby Gæstgivergård. Gruppen var nok kendt viden om, men bare ikke i Ejby og omegn. Arrangøren måtte indkassere et bragende underskud, hvilket satte en selvvalgt stopper for isenkræmmerlærlingens virke som musikbooker- og arrangør.

Brådne kar

Fristelsen til at tjene hurtige penge var stor og muligheden god. Den 16. februar 1968 skrev Middelfart Venstreblad om en lokal koncertarrangør under myndighedsalderen, som annoncerede med stort popbal i Vestfynshallen i Nørre Aaby. Annoncen lovede besøg af topsolisterne Beefeaters og Povl Dissing. 500 forventningsfulde unge købte billet, men fik en lang næse. Der var overhovedet ikke tegnet kontrakter med de kendte københavnere. Lokale Early Birds og Sloopbeats måtte gøre aftenen tålelig for de mange gæster. Koncertarrangøren kunne, efter avisens beregning, putte 1500 gode kroner i lommen, men blev dog politianmeldt efterfølgende.

Høreskader

En ung nordmand sad til en koncert få meter fra svenske Hepstars højttalere. For at overdøve 700 skrigende tilhængere måtte de skrue op for fuld styrke på anlægget. Det kostede ham en alvorlig høreskade. Endnu en advarsel mod den i de voksnes øjne skadelige pigtrådsmusik. I England målte man

i 1968 hele 120 decibel ved en Pink Floyd koncert. Til sammenligning måtte en jetjager kun støje med 102 decibel om natten.

Lokale pigtrådsgrupper

Rigtig mange unge mennesker blev ramt af pigtrådsfeberen. At tænke sig at være en kendt popstjerne. At tænke sig at stå på en scene med et ekstatiske publikum foran sig. Det var ganske enkelt drømmen. Mangen en ungersvend og også enkelte piger havde et musikinstrument øverst på gaveønskelisten til deres konfirmation. Hjemmesiden Dansk Rock, Pigtråd og Beat 1958-68 kan dokumentere over 4000 danske pigtrådsorkestre, mange med meget kort levetid. I mit arbejde med denne artikel er jeg stødt på godt 20 pigtrådsorkestre på Vestfyn fra 1960 til godt og vel 1970. I efterfølgende oversigt gives især plads til de fem-seks mest bookede i perioden. Mange lokale musikere skiftede fra det ene til det andet orkester og optræder således i flere sammenhænge.

Stoned

Allerførste spæde start var i 1965, hvor de fire godt og vel nykonfirmerede Nørre Aabyvenner Bjarne Andreassen, Elo Hansen, Frede Hansen og Bernd prøvede kræfter med pigtråden. Den nydannede gruppe øvede de første pigtråds melodier i et lokale hos Bjarne's far. Navnet var Loosstrifers, og repertoiret var ikke stort. Teksterne var på en slags engelsk "lytte-sprog", hvor man prøvede at lytte sig frem til, hvad der blev sunget på grammosonpladerne. Deres kunnen blev afprøvet på skoler og i KFUM og K i Føns og Nørre Aaby. For at dygtiggøre sig tog Loosstrifers ud og aflurede de andre pigtrådsorkestre i nærområdet.

Konstellationen holdt ikke, Frede og Bernd blev skiftet ud med de tre Stribdreng, Ole Schmidt, Tommy Pedersen og Jan Ryborg, og gruppen tog navneforandring til Stoned. Allerførste job med den nye besætning var i Fjelsted Rideklub i slutningen af 1966. Derfra gik det stærkt. Ole Schmidts farmor i Strib lagde kælderlokale til øvetimerne, dog kun fra kl. 19-22. Gik de over tiden, blev der omgående slukket for strømmen, og øvningen var således slut for den dag. Job fulgte på job, ikke mindst på Østfyn, hvor gruppen var meget populær.

Stoned fotografert i Strib 1968. Fra venstre: Jan Ryborg, Tommy Pedersen, Elo Hansen, Ole Schmidt, Bjarne Andreassen. Foto i privateje.

Tommy Pedersen gik ud i 1968, Bjarne Kragh fra Aarup kom ind som forsanger. Alligevel var der opbrud i gruppen, ud gik Jan Ryborg i 1969, og man fortsatte en tid som firemandsgruppe med denne besætning: Bjarne Kragh, Bjarne Andreassen, Ole Schmidt, Elo Hansen.

Stoned skulle vise sig at gennemleve en flot karriere som det pigtrådsorkester fra Vestfyn med klart flest jobs, ikke kun på Fyn, men mange steder i landet, ja sågar med flere afstikkere til Tyskland.

Dertil kom pladeindspilning hos Quali Sound studiet af numrene Eighty miles to go og Army. 1970 blev et forrygende år for gruppen. Stoned var bl.a. i stald hos Søren Højbjerg, Dansk Booking Agency i Esbjerg, som garanterede engagementer til en værdi af 100.000 kr. pr. år. Det var stort på den tid.

Stoned

Bagest fra venstre: Bjarne Kragh, Bjarne Andreasen og Ole Schmidt. Forrest Elo Hansen. År 1970. Foto i privateje.

Bagest fra venstre: Bjarne Kragh, Elo Hansen, Poul Erik, Stefan Borum. Forrest Jørgen Grøndahl. ca. 1971. Foto i privateje.

Stoned gendannet i 1987 som en hyldest til legendariske Pop-Karl, den ihærdige poparrangør fra Strib. Fra venstre: Jan Ryborg, Tommy Pedersen, Elo Hansen, Ole Schmidt og Bjarne Andreasen. Foto i privateje.

Så gik Ole Schmidt ud, og man valgte atter en konstellation med fem mand. De nye i gruppen var Steen Kjærulf og Ivan Sørensen fra Bredballe. Ivan Sørensen blev dog hurtigt headhuntet af ingen ringere end Peter AG og Gnags. Ind kom Jørgen Grøndahl fra Bredballe og senere Stefan Borum fra Vejle.

Det vestfynske islæt i gruppen var under pres. Som årene gik, fik Stoned en række spændende engagementer. En af de spektakulære opgaver var at være opvarmningsband i Aalborghallen for Johnny Winther og Electric Light Orchestra. Avisen skrev om Stoned: "Behageligt, afdæmpet og godt." Gruppen havde også fornøjelsen at have en ung Povl Dissing til overnatning med alt, hvad det indebar. Det blev en meget våd nat, inden både Dissing og Stoned skulle spille i Nørre Aaby dagen efter. I 1972 vandt Stoned en af de utallige musikkonkurrencer "Fyns bedste beatband" på rundskuet i Odense med Jørgen de Mylius som konferencier. Flot i betragtning af, at gruppen havde fået 2 nye bandmedlemmer bare en måned før konkurrencen. De fynske beatvindere var trommeslager Elo Hansen, sanger Bjarne Kragh, guitarist Jørgen Grøndahl, organist Stefan Borum og bassist Steen Kjærulf. Det er velkendt, at musikerlivet slider på gruppemedlemmerne, det gjorde det også på Stoned. Det sidste oprindelige medlem, trommeslager Elo Hansen, valgte at takke af i 1973 og blev afløst af Lars Eriksen fra Panty. Hermed var sidste kapitel om Vestfyns nok mest benyttede pigtrådsgruppe skrevet. Men som mange andre grupper genopstod Stoned også. Det skete ved en hyldestkoncert for "Pop-Karl" i Strib i 1987. Gruppen spiller endnu, men kun for hyggens skyld.

The Pretenders

En gruppe fra 1965 med rødder omkring Hindsgavl Camping i Middelfart. Første besætning var Jens Hansen, vocal og rytmeguitar, Knud Christensen, leadguitar, Ove Pedersen, basguitar og Ove "Beatles" Knudsen, trommer, alle fra Middelfart samt Helge Andreasen fra Gelsted på orgel. I 1966 overtog denne artikels forfatter, som var bosiddende i Gelsted, trommerne, og øvetimerne blev senere flyttet fra Middelfart til købmandsgårdens lager i stationsbyen. Pretenders var pænt efterspurgt i det vestfynske og i trekantområdet med afstikkere til Østfyn og Langeland m.fl. Den helt store oplevelse fik gruppen, da det blev til et engagement i oktober 1967 i en stor popklub i Lübeck. Arrangøren krævede 300 plakater med Pretenders til ophængning på byens lysmaster.

*The Pretenders ved Marsvinebrønden, Middelfart år 1967.
Foto i privateje.*

Bagest fra venstre: Knud Christensen, Helge Andreasen, Hans Jensen, Jens Hansen og forrest Ove Pedersen. År 1967. Foto i privateje.

Gruppen deltog i DM i pop i Fyns Forum både i 1967 og 1968, hvor det blev til en flot fjerdeplads på Fyn. Repertoiret var Rolling Stones, Spencer Davies Group, Kinks, Small Faces, Shadows, The Who, Troggs, Bee-Gees og mange flere, men også egne numre. Som et ekstra raffinement havde gruppen sit eget "psykedeliske" lysshow leveret af en hjemmebygget lysmaskine. Gruppen eksisterede frem til slutningen af 1968, hvor Jens Hansen gerne ville prøve at stå på egne ben. Det lykkedes så godt, at han har levet af at spille musik suppleret med anden indtægt lige siden. Helge Andreasen og Hans Jensen fortsatte som dansemusikere i Solskinstrioen. Pretenders tid var ovre for en tid, men i 1986 relanceredes gruppen med to af de oprindelige musikere, Helge Andreasen og Knud Christensen suppleret med tre andre garvede pigtrådsmusikere, og gruppen spiller endnu.

The Pretenders til Middelfart byfest i 1968. Fra venstre: Hans Jensen, Ove Pedersen, Jens Hansen, Helge Andreasen og Knud Christensen. Foto i privateje.

kæmpe beat bal
Fyens Forum, Odense, lørdag 24. febr. kl. 20-2
(FORLØB: FRA FYNS FORUM BILLETCHENOR JIMDAG 23. FEBRUAR KL. 17-20 OG LØRDAG 24. FEBRUAR FRA KL. 12)

TAGES
LOLLIPOPS
RED SQUARES
YOUNG FLOWERS

**PUBLIKUMSAFSTEMNING OM
»FYNSMESTERSKABET
I POPMUSIK 1968«**

Følgende fynske grupper deltog i konkurrencen:

• SLOOP-BEATS, Middelfart	• STONED, Ser-B
• JORSEL, Odense	• PRETENDERS, Middelfart
• ABOUT ABOUT, Helsingør	• SCHERINO, Odense
• SOULS, Helsingør	• THUGS, Middelfart

Vinderne fortsætter til landfinalen i Holstebro

**Konferenciers:
ERIK HAAEST og PETER ABRAMS**

Dette arrangement er et led i konkurrencen »DM i POP 1968«. I løbet af publikum, hvem der skal vinde konkurrencen, stemmes der om ved indgangen indtil aften konkurrencen begynder kl. 21. Efter dette tidspunkt udsendes ikke længere stemmesedler. Ved køb i henholdsvis Odense og Middelfart kan man købe stemmesedler. Ved køb i henholdsvis Odense og Middelfart kan man købe stemmesedler. Ved køb i henholdsvis Odense og Middelfart kan man købe stemmesedler. Ved køb i henholdsvis Odense og Middelfart kan man købe stemmesedler.

Telefonisk beredning: 1111 eller 1112

Der var 2400 gæster til
DM i pop i Fyens Forum.
Annonce i Fyens Tidende
februar 1968

Sloopbeats

Stiftet i november 1966 af seks skolekammerater på Østre Skole. Øvestedet var Skrillinge Mobelfabrik. Besætningen var sang Flemming Adamsen og Poul Bent Povlsen, leadguitar Finn Nielsen, trommer Niels Kristian Dragsbæk, rytmeguitar Knud Erik Jørgensen, basguitar Leif Jensen, kaldet Lasse. Første job var som pauseorkester på Hyllehøjskolen til et andet Middelfartorkester, førnævnte Pretenders. Sloopbeats havde instrumenter i 1967 for 25.000 kr. Et pænt beløb på den tid. To forsangere var i overkanten. Flemming Adamsen gik ud. Det handlede om at komme ud at spille og vise sig frem, så en impresario var en nødvendighed. Torben Jersild kunne skaffe gruppen jobs, så han blev straks antaget. Thyssens Herremagasin i Middelfart, hvor Jersild var ansat, så store muligheder i pigtrådsungdommen, så de indrettede en hel afdeling på førstesalen, kaldet Tøj-pop-en med masser af poptøj, båndmusik og gratis cola. Orkestrene blev fotograferet i det spraglede tøj og afbildet i den lokale avis. PR-værdien var god for alle tre parter.

Op til DM i popmusik i 1968 arrangeret af popbladet "Nyt Børge" blev Sloopbeats henvist til delkonkurrencen i Rudkøbing. De øvrige Middelfartorkestre fik lov at spille til delkonkurrence i Middelfart, hvor publikumsafstemning gav dem gode odds. Sloopbeats lod sig dog ikke slå på forhånd, fanklubben arrangerede buskørsel til Rudkøbing. De mange medbragte fans sikrede gruppen en klar førsteplads foran de senere fynsmestre, Odense gruppen The Jokes. Samme år deltog Sloopbeats i DR's radioprogram "Toppen af poppen", hvor de op mod 200 danske grupper konkurrerede om titlen "bedste amatør poporkester i Danmark". Gruppen blev samme år udvidet med Kjeld Thrane på saxofon.

Et ungt Sloopbeats på Vestre Skole i 1967. Foto i privateje.

Sloopbeats 1967. Fra venstre: Flemming Adamsen, Leif Jensen, Niels Kristian Dragsbæk med hat, Knud Erik Jørgensen, Finn Nielsen, siddende Poul Bent Povlsen. Foto: Middelfart Venstreblad den 31-8 1967.

Firemandsgruppen fra venstre: Knud Erik Jørgensen, Kjeld Thrane, Ib Bjerregaard. Siddende: Finn Nielsen. År 1970. Foto i privateje.

Poul Bent Povlsen gik ud i 1968, Niels Kristian Dragsbæk fulgte efter i 1969, Ib Bjerregaard kom med på orgel, basis for at spille soulmusik var skabt. Kjeld Thrane droppede saxofonen og erstattede den med trommestikker. Samme år sagde også Leif Jensen stop, Knud Erik Jørgensen overtog basguitaren. Gruppen var nu reduceret til fire medlemmer og tog navneforandring til Blue Squares.

discotheque
ALADDIN
 TORS DAG-FREDAG-LØRDAG KL. 22-05

BLUE SQUARES
 - non stop med discothequet
FREDAG 24. SEPT.

LØRDAG 25. SEPT.
 Disc-jockey BILLY SCHMIDT

discotheque
ALADDIN
 østergade 2
 middelfart
 tlf. 00 41 58 09

Fra venstre: Knud Erik Jørgensen, Finn Nielsen, Ib Bjerregaard og forrest Arne Jepsen. Ca. 1974. Annonce i Middelfart Venstreblad.

Denne konstellation fik stor succes med mange engagementer. Først efter fem år blev et nyt punktum sat, da Kjeld Thrane måtte sige stop. Arne Jeppesen fra Burtons erstattede Thrane på trommerne de næste syv år.

Musikerlivet er ud over de mange glæder, det giver, også forbundet med sene nattetimer, for lidt søvn og mange fristelser, som kan være svære at forene med et familieliv. Lysten til at spille var væk. Blue Squares trak stikket i 1982 og holdt en meget lang pause frem til 1997, hvor spillelysten var vendt tilbage, men med musikernes krav om væsentlig færre engagementer.

I 2002 indspillede gruppen cd-en "Once Upon a time". Oplaget var på 1400, produktions- og markedsføringspris m.m. var godt 57.000 kr. Blue Squares spiller endnu, og er sammen med The Pretenders og Stoned de pigtrådsorkestre, som kan kalde sig Middelfarts ældste stadig eksisterende.

The Wee

Bjarne Kirkemann på rytmeguitar, Niels Grønfeldt på trommer og Flemming Stubgaard på leadguitar, alle fra Gelsted, var pionererne i stationsbyens ene band. Året var 1965. Flemmings søster, Bente ville også være med, så hun fik til opgave at håndtere basguitaren. Alle var under uddannelse, og det kneb med at finde penge til at indkøbe instrumenter. Problemet blev løst ved at indlemme forsanger Kaj Røjbæk fra Årup i gruppen. Han kunne nemlig i modsætning til de andre købe på kredit. Første job var som opvarmningsgruppe for The Baronets fra Årup til skolefest på Gelsted Skole.

The Wee

Bagest fra venstre: Niels Grønfeldt, Bente Stubgaard og Flemming Stubgaard. Forrest fra venstre: Kaj Røjbæk og Bjarne Kirkemann. År 1966. Foto i privateje.

Repertoiret var yderst beskedent, men så kunne man jo spille numrene flere gange. Som de øvrige pigtrådsgrupper var Wee at finde på scenerne i de mange popklubber. Gruppen vandt et guldur ved en pigtråds konkurrence i Odense Tivoli med Volmer Sørensen som konferencier. Vindernummeret

var Love on delivery. Volmer Sørensen spurgte forsanger Kaj Røjbæk for åben mikrofon, hvad teksten handlede om. Symptomatisk for tiden anede Kaj intet om det. Det var ikke så vigtigt. Selvom man ikke forstod de engelske tekster, kunne man jo godt på gramfonplader lytte sig til, hvordan de nogenlunde skulle lyde. Niels Grønfeldt stoppede og blev afløst af "Futte" fra Skovby. Gruppen gik i opløsning, men genopstod som The Chancellors.

I slutningen af 1967 blev Chancellors opløst, og endnu et tiltag, kaldet Blues Selection, blev afprøvet. Nu med Flemming Stubgaard og Niels Grønfeldt fra det oprindelige Wee, Mogens Rasmussen fra Dagdriverne og forsanger Per Junker, alle fra Gelsted. Øvestedet var på Bruno Valmod's gamle piskefabrik på Østergade i Gelsted. Efter et par år med jobs i de mange popklubber og på skoler etc. var det definitivt slut med resterne af The Wee.

Dagdriverne

En Gelstedgruppe, som eksisterede fra 1966-69. Den første spæde start var under navnet The Red Roosters med tilholdssted i Lunghøj. Det lå nok ikke i kortene, at Lennart Bech Nielsen skulle være trommeslager. Han modtog i flere år undervisning i harmonikaspil, men tabte lysten til dette instrument og købte i stedet en lilletromme og et bækk. Samtidig gik Mogens Rasmussen til undervisning på sin nye basguitar hos Hans Buch i Aarup. Lennart og Mogens fandt sammen og jammede til gramfonplader. Forstærker var Mogens' gamle radio. Pengene var små, men opfindsomheden stor. Ved et tilfældigt møde blev Bjarne Kragh fra Aarup indlemmet. Med Mogens Rasmussen på basguitar, Lennart Nielsen på trommer og Bjarne Kragh

Fyns Tidende d. 31/3 66

TEEN

MODEDANSANT
morgen fredag den 1. april
kl. 20,15

Hotel Melfar, Middelfart

MODEKONKURRENCE
GAVESHOW
MISS-KONKURRENCE

DANS III

The Baronetts

Nr. 3 ved danmarksmesterskaberne
i pop- og beatmusik 1966
— samt

The We

en af Fyns populæreste
beatgrupper

Konferencier:
ARNE MØRCH
præsenteret af

SMS — KØBENHAVN

Billetter à kr. 7 faas v. indgangen.
Gratis adgang for gæst
nr. 100 - 200 - 300 - 400 - 500

PAA GENSYN

Annonce i Fyns Tidende den 31-3 1966.

DAGDRIVERNE

Single: Bjarne Kragh
 Bas: Mogens Rasmussen
 Trommer: Lennart Nielsen

KAN ENGAGERES
 GENNEM

BEAT MUSIC AGENCY

Østergade 5, Ejby st.
 Tlf. (09) 46 12 30

År 1967.
 Fra venstre:
 Bjarne
 Kragh,
 Mogens
 Rasmussen,
 Lennart
 Nielsen.
 Foto i
 privateje.

på leadguitar og sang var gruppen nu teknisk godt kørende og klar til at erobre de vestfynske pigtrådsscener. Bent Lamp Rasmussen fra Assens sluttede sig en kort tid til trio. Det oprindelige navn, Daytrippers, blev fordansket til Dagdriverne. Også denne gruppe deltog i en delkonkurrence til Danmarksmesterskaberne i popmusik i 1968. Som for mange andre grupper var The Baronets fra Aarup det store forbillede. Gruppen fik flere jobs, men Mogens Rasmussen blev fristet af et tilbud om at komme med i den anden Gelsted gruppe, Blues Selection, og Dagdriverne blev opløst. Bjarne Kragh og Lennart fik dog kontakt til tre mand, som var resterne af gruppen Kaperne fra Glamsbjerg. Den

nye konstellation ved navn Decembers Children holdt godt et år. Soldatertjeneste stak i 1970 en kæp i hjulet for denne gruppe.

The Hawks

Vi skal helt tilbage til 1961, hvor Illumkvartetten huserede i Fredericia og omegn. Denne gruppe tog navneforandring til The Lions i 1962. Samtidig var instrumentalgruppen Los Amigos med medlemmerne Svend Erik Hansen, Middelfart på bas, Uffe Rasmussen på trommer, Preben Johansen "propper" på guitar, Povl "Erritsø" Hansen på guitar trekantområdets svar på The Shadows. Udbrydere fra disse grupper blev til The Hawks i 1962/63

med følgende besætning: Peter Saager, bas, John Pedersen, rytmeguitar, Knud Holst, trommer, Kent Illum, singleguitar og Svend Hvidberg forsanger. Gruppen havde så megen kvalitet, at det blev til prøveindspilning på pladeselskabet TONO hos Jørgen og Gustav Winkler. Som hos de fleste grupper gik svingdøren lystigt, ud gik John Pedersen og Peter Saager, ind kom Povl "Erritsø" Hansen og Svend Erik Hansen fra Los Amigos. I 1965 skete der atter en rokadé, ind kom Uffe Rasmussen og Kjeld Thrane. Centralhotellet i Middelfart havde endnu i slutningen af 1966 gruppen på programmet.

The Hawks 1964. Øverst Knud Holst, trommer. Halvt stående til venstre: Svend Hvidberg, sang, til højre: Kent Illum, singleguitar. Liggende forrest til venstre: Svend Erik Hansen, basguitar, til højre: Povl Hansen, rytmeguitar. Foto i privateje.

Thugs

Starten var i 1964 på Hyllehøjskolen som trio med navnet Shakes. De 3 kammerater, Ib Bjerregaard, Henning Marxen, og Jens Backmann var, godt inspireret af deres musiklærer Harri Lundsfryd Jensen, ved at få skik på akkorder, takter og sangtekster. Jens Backmann og John Brockstedt startede så et samarbejde med Hans Jørgen Holmegård og Preben Villadsen. Ib Bjerregaard stødte til, og gruppen tog navneforandring til Thugs omkring 1966/67. Tidligere Sloopbeatssanger Flemming Adamsen afløste Preben Villadsen det næste års tid. Der blev øvet på livet løs på Gamborg Holmegård. Også Thugs kvalificerede sig til DM i popmusik 1968 i Odense. Ib Bjerregaard forlod gruppen i 1969 for at slutte sig til Sloopbeats.

Shakes ca. 1965-66 til elevkoncert på Hotel Melfar. Fra venstre: Jens Backmann, singleguitar og sang, Henning Marxen, trommer, Ib Bjerregaard, rytmeguitar og sang. Foto i privateje.

Thugs: Bagest fra venstre: Hans Jørgen Holmegård, basguitar, John Brockstedt, sang, Jens Backmann, singleguitar. Forrest fra venstre: Ib Bjerregaard, orgel, Flemming Adamsen, trommer. År 1968. Foto i privateje.

Jackpots. Fra venstre: Birger Jensen, guitar, Erik, orgel, Henning Kjeldsen, basguitar, Carsten Johnsen, trommer. DM i Odense. År 1966. Foto: Popbladet Beat..

Jackpots

var en gruppe fra Strib, som startede allerede i 1963 under navnet El Halcons med følgende besætning: Jan Ryborg og Birger Jensen fra Strib, Henning Kjeldsen og Ole Holl Jensen fra Fredericia. Navnet blev ændret til Jackpots. Jan Ryborg gik ud og Carsten Johnsen tog over. Et par af gruppens medlemmer gik med i Fredericiagruppen The Pimpernels. Jackpots fortsatte dog og deltog i DM i popmusik i Fyns Forum 1966. Tilbage var kun Birger Jensen fra Strib, øvrige var fredericianere.

Early Birds med besætningen: Kristian Bjeld, Lau Troest, Ivan Andersen og Jørn Dahl Nielsen. År 1966. Foto i privateje.

Early Birds

En Strib/Fredericiagrube fra 1966, som blev ganske populære. Gruppen deltog i Sydjysk mesterskab i popmusik i 1966 uden dog at blive placeret, men spillede en del i Fredericia, Kolding og på Vestfyn i 1967. Navne, der kan knyttes til gruppen var Birger Jensen fra Strib samt Carsten Johnsen, Kristian Bjeld og Lau Troest fra Fredericia.

Creative Minds

Blev dannet i 1967 på resterne af Early Birds. Birger Jensen fra Strib spillede atter en hovedrolle sammen med fredericianerne Kristian Bjeld, Henning Kjeldsen og Lau Troest. Ind i gruppen kom Tommy Pedersen fra Stoned i 1968, hvor orkestret deltog i DM i popmusik i Fyns Forum. I en periode var gruppen husorkester på Centralhotellet i Middelfart, men i 1969 spillede Creative Minds deres sidste job. Som det kan ses, var der en del gengangere af musikere i Jackpots, Early Birds og Creative Minds.

ZLY

En quintet helt tilbage fra omkring 1960 bestående af Niels Olsson, klaver, Kurt Olsson, klarinet og guitar, Tom Krautwald på guitar, Kjeld Thrane på trompet og Leif Andersen på trommer. Gruppen lå lige i overgangen mellem danse- og popmusik, men tilpassede sig løbende den nye musikretning. Efter 1962 overtog Erland Larsen trommerne, Flemming Egholm klaveret, og Kjeld Thrane lagde trompeten lidt på hylden til fordel for saxofonen.

The Beatnicks

Var en videreførelse fra omkring 1964 af Middelfartgruppen ZLY og bestod af Tom Krautwald, Kjeld Thrane, Uffe Rasmussen og Kurt Olsson.

ZLY. Fra venstre: Flemming Egholm, klaver, Erland Larsen, trommer, Tom Krautwald, guitar, Kurt Olsson, klarinet og guitar, Kjeld Thrane på B-tenorsaxofon. Omkring 1963. Bemærk Dynamic 6264 forstærkeren produceret af Ejby Radio. Foto i privateje.

The Beatnicks ca. 1964. Fra venstre: Uffe Rasmussen, trommer, Kurt Olsson, rytmeguitar, Kjeld Thrane på saxofon og Tom Krautwald på guitar. Foto i privateje.

The Legal Lunatics

Medstiftere af popklubben "The Eight Ones" i Ørsløv Orla Lindgaard, Ole Traun Hansen og endnu et medlem forsøgte i 1964/65 med stærkt eksperimenterende musik at få fodfæste blandt de mange pigtrådsorkestre på Vestfyn, men uden det store held. Gruppen havde en kort levetid.

Angel Birds

En Middelfartgruppe fra 1965 dannet på resterne af The Dogs bestående af Kurt Nielsen, Leif Pedersen og Gert Christensen. Endnu en reklamesøjle for Thyssens Herremagasin. Spillede bl.a. på Gelsted Kro i 1967.

Fra venstre: Kurt Nielsen, Leif Pedersen og Gert Christensen. Foto: Middelfart Venstreblad 19-7 1967.

7th Sun

Gruppen var fra 1967, levetiden kendes ikke.

Middelfartgruppen 7th Sun. Fra venstre: Ove Larsen, Ib Rasmussen og Borge Frederiksen. Foto: Middelfart Venstreblad 23-8 1967.

Sluttelig skal nævnes, at kun orkestre med adresse i nuværende Middelfart Kommune er medtaget i artiklen. Derfor er der ikke blevet plads til Vestfyns kendteste pigtrådsorkester, The Baronets fra Årup samt dygtige grupper fra Fredericia.

Kilder:

Middelfart Byarkiv. Ejby Kommunes Lokalhistoriske Arkiv. Middelfart Venstreblad i perioden 1963-1970. Knud Nordtorp Christensen og Lis Kristensen, Båring. Elo Hansen og Lennart Bech Nielsen, Gelsted. Bjarne Kirkemann, Kolding. Jørgen Elmkjær, Vagn Ove Hansen, John Pedersen, Finn Nielsen, Tom Krautwald, Ib Bjerrregaard, Kjeld Bergholdt, Birger Jensen og Per Junker alle Middelfart. Ole Holl Jensen, Fredericia. Orla Lindgaard Christensen, Bogen. Bogen Fynsk 60er Rock af Boris Blinoff, Odense. Bogen Korsør Rock af Thomas Gjurup og Jørgen Billing. Bogen Belli, beat og mælkepop af Eddie Troelsgaard, Kolding. Hjemmesiden Dansk rock, pigtråd og beat 1958-68 samt eget arkiv.

Noter:

- 1 *Middelfart Venstreblad 24-11 1964*
- 2 *Lis Kristensens arkiv, Båring*
- 3 *John Pedersen, Middelfart*
- 4 *Middelfart Venstreblad, annoncer i året 1964*
- 5 *Middelfart Venstreblad 20-9 1967*
- 6 *Interview med Orla Lindgaard Christensen, Bogense*
- 7 *Scrapbog og interview med Elo Hansen, Gelsted*
- 8 *Scrapbog og interview med Knud Nordtorp Christensen, Båring*
- 9 *Scrapbog og interview med Finn Nielsen og Ib Bjerregaard, Middelfart*
- 10 *Scrapbog og interview med Bjarne Kirkemann, Kolding*
- 11 *Interview med og tekst fra Lennart Bech Nielsen, Gelsted*
- 12 *Interview med Svend Erik Hansen, Middelfart og Birger Jensen, Strib ved Knud Nordtorp Christensen samt interview med Kjeld Bergholdt, tidl. Thrane.*
- 13 *Interview med Ib Bjerregaard, Middelfart*
- 14 *Jackpots, Early Birds og Creative Minds. Interview med Birger Jensen, Strib af Knud Nordtorp Christensen, Båring*